

Pedostrangalia revestita

Almblombock

Skalbaggar, Långhorningar

EN
Starkt hotad (EN)
B2ab(iii)

Klass: Insecta (egentliga insekter), **Ordning:** Coleoptera (skalbaggar), **Familj:** Cerambycidae (långhorningar), **Släkte:** *Pedostrangalia*, **Art:** *Pedostrangalia revestita* - almblombock (Linnaeus, 1767) **Synonymer:** *Leptura revestita* Linnaeus, 1767, *Strangalia revestita* (Linnaeus, 1767)

Kännetecken

En ovanligt färgad långhorning med långa ben och antenner som blir upp till 15 mm lång. En stor del av djuret är orangefärgat, men täckvingarna är blåsvarta liksom fötterna och yttersta delen av antennerna.

Utbredning och status

Känd från Skåne, Blekinge, Småland, Öland, Östergötland, Västergötland och Värmland. Sentida fynd föreligger endast från få lokaler. Almblombocken är även funnen i Danmark samt i Mellan- och Sydeuropa.

Ekologi

Larvutvecklingen sker i rötved i anslutning till gren- och stamsår på levande lövträd. I Sverige lever arten huvudsakligen på alm, men är även funnen på ek och hästkastanj. Arten är i Mellaneuropa även påträffad i andra trädslag som t.ex. bok. Angreppen påträffas främst i alléer och parker. Larvutvecklingen, som är minst treårig, sker i den sega döda veden nära gränsen mot den levande veden i sårskadorna. Larverna lever ofta tätt tillsammans och förpuppar sig nära vedytan i början av juni. Samma veddelar angrips av flera generationer av almblombocken. I grensår vallas ofta kläckhålen igen av den levande veden. Den fullbildade skalbaggen besöker bl.a. blommor av skogskornell, hagtorn, rosor och flockblomstriga växter.

Hot

Eftersom arten främst tycks gynnas av att man kapar grenar från nedre kronregionen på almar i alléer och parker är almsjukan ett påtagligt hot. I Skåne har man i parkförvaltningarna haft kampanjer för att sanera bort alla träd med almsjukesymptom, vilket lokalt har slagit hårt mot almblombocken. För övrigt är nedhuggning av gamla, skadade och ihåliga träd i alléer och parker ett ständigt hot mot arten.

Åtgärder

Man bör göra en ny kartläggning av artens förekomst i landet och försöka undanta några av de aktuella lokalerna i Skåne, om det nu finns några, från olika typer av ingrepp som skadar dess utvecklingsplatser. Förmodligen kan grenkapning i medelålders almbestånd stimulera arten att börja yngla i kapsåren. Man bör även undersöka om andra trädslag än alm (som t.ex. ek och hästkastanj) kan göras lämpliga genom olika typer av beskärningar. Det är dessutom viktigt att alléer successivt förnygras och att gamla träd tillåts stå kvar även när de är döende och döda (efter att de säkerhetsbeskurits).

Naturvård

Åtgärdsprogram: Fastställt

Litteratur

- Bilý, S. & Mehl, O. 1989. Longhorn Beetles (*Coleoptera, Cerambycidae*) of Fennoscandia and Denmark. *Fauna Ent. Scand. Vol. 22*: 75–76.
- Hellrigl, K. 1967. Die Cerambyciden-Fauna von Südtirol. *Kol. Rundschau 45*: 26–27.
- Lundberg, S. 1993. Skalbaggar i Hornsö- och Strömsrumstrakten i östra Småland. *Ent. Tidskr. 114*: 92.
- Palm, T. 1959. Die Holz- und Rindenkäfer der süd- und mittelschwedischen Laubbäume. *Opusc. Ent. Suppl. XVI*: 312–313.

Författare

Bengt Ehnström 1999. Rev. Nicklas Jansson 2007. © ArtDatabanken, SLU 2007.